

İMTİHANSIZ BİR HAYAT DÜŞÜNEBİLİYOR MUSUNUZ?

(Dün SBS-ÖSS- ÖYS, Bugün TEOG,LGS,LYS Sonra da KPS vs.)

İşçi, memur, amir, rütbeli kim olursak olalım ve hep beraber empati yapalım. Bulduğumuz yere imtihanla mı geldik, yoksa imtihansız mı geldik? Bulduğumuz yere torpille gelsek bile mutlaka usülen bir imtihana tabi tutulmuşuzdur. Şu anda çocuklarımızı ve torunlarımızı düşünelim. Daha ilkokuldan itibaren okullarda başarı göstermesi için dün dersanelere gönderiyorduk, bugün ise değişen bir şey olmadı. Onların yerini mantar gibi türeyen etüd merkezleri, bunlarla da yetinmiyoruz çocuklarımıza özel öğretmenler tutarak cüzdandan dolusu paralarla çocuklarımızı önce TEOG, LGS, LYS imtihanlarına hazırlıyoruz. Sadece okul sınavları mı? Çocuklarımız, en iyi okulları bitirseler bile bu defa KPS TUS, ALES vs. yetmiyormuş gibi bir de mülakat. Dikkat ettiniz mi hiç? Yapılan bu sınavlarda sorular ve soruların cevapları baştan bildirilmiyor. Ancak sınav salonunda soruları görüyor ve bilgi dağarcığımız ölçüsünde soruları cevaplıyoruz. Girdiğimiz sınavda başarı gösterirsek karşılığında bir iş sahibi oluyoruz, başaramazsak “Neden daha fazla çalışmadım” diyerek ah, vah çekip faydası olmayan pişmanlık duyup üzülüyoruz. Bildiğiniz bu şeyleri, neden hatırlattım? Anlatayım.

Benim Manisa’da çok değerli terzi bir dostum var. Adı: Şerif Adnan Turan. Günlük gazetesini muntazaman okuyan, tezgahının üzerinden kitap etsik etmeyen, kitap kokusunu tadan, rahmetli babası hafız Mehmet efendiden de oldukça etkilenen irfan sahibi bir ostumdur. Nedense her çarşıya çıktığımda Aslanlı pasajdaki dükkanı, mıknaş gibi aşyaklarımı kendine doğru çeker ve hiç işim olmamasına rağmen mutlaka dükkanına uğrar, selamımı veririm. Zaten birkaç gün uğramasam bile, kendisi beni arar. Vefakar bir dostumdur. Fikir ve düşüncelerimizde asgari değil, azami müşterekliğimize rağmen ve aynı fikri paylaşmamıza rağmen, aynı fikir üzerinde yorumlama farkımız dolayısıyla tartışmadan yapamayız. Olaylara bakış açısı, muhakeme gücü, konuları farklı yönden yorumlaması her zaman ilgimi çeker. Geçtiğimiz hafta kendisine uğradığımda her nasılsa imtihan konusu açıldı . Ve dedi ki: “ Sayın hocam siz okullarda yaptığınız imtihan sorularını ve cevaplarını baştan öğrencilere veriyor musunuz?” dediğinde, ben de “ Öyle şey olur mu? Çalışan öğrenci ile çalışmayan öğrenciyi nasıl ayıracağız?” dediğimde, hemen taşı

gediğine koydu ve dedi ki: “ **Rabbimiz ahirette soracağı soruları ve cevaplarını dünyada vermiş ama.**” dedi ve izah etti:

- 1- Ömrünü nasıl ve neyle geçirdin?
- 2- Ömründe gençliğini nasıl geçirdin? Vaktini nerelerde ve nasıl değerlendirdin?
- 3- Nereden ve nasıl kazandın?
- 4- Kazandığını nerelerde harcadın?
- 5- Yarın ahirette Rabbim beni, Diyanet İşleri Başkanına, müftüye ve hocalarımıza sorduğu sorularla imtihan etmeyecek. Beni öğnedikilermden ve öğrendiğimle nasıl amel ettiğimden imtihan edecek.
- 6- Sağlık, hastalık, fakirlik, zengilik, makam, mansıp, şan, şöhret takdiri ilahidir. Bunların hepsinin getirdiği maddi ve manevi bir sorumluluk vardır. Cenab-ı Hak verdiği imkanlar ve verdiği nimetler ölçüsünde bizi imtihan erdecektir. Eğer kendi irademizle kazanılacak bir şey olsaydı hepimiz zengin olurduk, hepimiz amir, memur olurduk. Yukarıda saydığım imkanlara hepimiz kavuşmak isterdik. Bunlara kavuşmada elbette bizim cabamız, gayretimiz, önemlidir. Ama görüldüğü gibi her şey çalışmakla da olmuyor. Akşama kadar sıcakta sırtında tuğla, harç taşıyan inşaat işçisiyle veya sıcağın altında akşama kadar tarlada çalışan bir tarım işçi kardeşimizle, klimalı ofisinde , lüks koltukta oturup çayını, kahvesini yudumlayan telefon başında para kazanan iş adamı zengin kardeşimizi düşünün. İşçi kardeşlerimiz bu iş adamı kardeşimize nazaran daha çok çalışıyor ve daha çok ter döküyor. Demek çalışmakla da olmuyor. Ama bize düşen şey sadece çalışmak ve gayret. Sonuç, tamamen takdiri ilahidir. Ama yarın ahirette zenginle- fakirin, amir ile memurun hasta ile sağlıklı kişilerin hesabı bir olmayacaktır.” Dedi.

Benim nazarımda irfan sahibi bir halk filozofu olan Terzi dostum Adnan Şerif Turan beyi gelin de takdir etmeyin. Adnan bey kardeşimden dinlediklerim yıllarca hoca efendilerin kürsülerden dile getirdiği peygamberimizin şu mübarek sözlerinin ;

- 1- İhtiyarlık gelmeden, gençliğin,
- 2- Hastalık gelmeden, sıhhatin,
- 3- Fakirlik gelmeden, zenginliğin,
- 4- Ölüm gelmeden, hayatın,
- 5- Meşgul olmadan boş zamanın kıymetini bilin.”

Enfes bir yorumu idi. Yanından ayrıldıktan sonra düşündüm.

Bize verilen nimetlerin, bizim Allah'ı hatırlayıp şükür etmemiz için olduğunu, bize gelen sıkıntıların ise yine Allah'ı hatırlayıp sabır etmemiz için olduğunu hatırlattı. Nimetler- sıkıntılar bu dünyada bize sorulan sorular ve cevapları idi.

Gerçekten İnsaların yaptığı imtihanlarda sınav soruları sınav salonlarında sorulurken, Cenab-ı Hak okadar merhametli ki “ Kullarım yanlış yapmasın, yanlışla düşmesin” diye daha dünyada iken terzi dostumun yukarıda ifade ettiği gibi hem soruları sormuş, hem de cevaplarını vermiş, yarın ahirette mağdur duruma düşmeyelim, ah vah edip sızlanmayalım, diye. Teksir Suresi:

Secde 12: O günahkârların, Rableri huzurunda başlarını öne eğecekler, «Rabbimiz! Gördük duyduk, şimdi bizi (dünyaya) geri gönder de, iyi işler yapalım, artık kesin olarak inandık» diyecekleri zamanı bir görsen

34/42 “ Kişi kendisinden kaçacak. Annesinden babasından, eşinden ve oğllarından. Onlardan her kişiye yeterli bir işi vardır. O gün nice yüzler vardır ki pırlıl pırlıldır. Gülmekte ve sevinmektedirler. O gün nice yüzler vardır ki üzerinde toz vardır. Onları karanlık kaplayıverir. İşte onlar kafirlerin, facirlerin tan kendileridir.

Nebe 40 “ Şüphesiz biz yakın bir azapla sizi uyardık. O gün kişi elleriyle önceden gönderdiği (amellerini) görür. Ve kafir “ Keşke toprak olsaydım” der.

Sonuç: Soruların sorulduğu ve cevaplarının da verildiği bir dünyada yaşıyoruz. Eğer bir öğrenciye öğretmeni sınava girmeden hem sınav sorularını, hem de soruların cevaplarını verip de o öğrenci girdiği sınavda başarı gösteremezse öğretmenin öğrenciye hitabı en hafif tabiriyle “ **AHMAK ÖĞRENCİM**” olacaktır. Rabbimiz de bizi kul olarak yaratmış, yarın huzuruna temiz nasiye ile çıkabilmemiz için soracağı soruları ve cevaplarını da bu dünyada ayan beyan vermiş. Buna rağmen Rabbimizin huzuruna bu dünyada sorduğu soruların cevabını vermeden gidersek ve Rabbimiz de : “ **GEL BAKALIM AHMAK KULUM** ” derse, yukarıda ki mazeretlerimizi saymamızın bir anlamı olur mu?

Gelin dostlar! Ahirette telafisi olmayan pişmanlık içine düşmemek ve Rabbimizin huzuruna “ **AHMAK BİR KUL**” olarak çıkmamak için kitap taşıyan eşek gibi bildiklerimizin, öğrendiklerimizin hamallığını değil, Rabbimizin sorduğu soruların ve verdiği cevapların gereğini yerine getirelim. www.kadirkeskin.net

Not: “ Çocukların Diliyle Çocuklara Din Eğitimi Sunumum”